

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2303/2553

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้โจทก์ นางนิตยา ขวนสมบุญจำเลย บริษัทเจนกฤษศรี จำกัดจำเลย ร่วม
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 806, ป.วิ.พ. มาตรา 94, ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยร่วมรับว่าเงินประกันการเช่าในวันยื่นแบบเสนอราคา เงินค้ำประกันการทำสัญญาและเงิน
ค่าเช่าภายหลังสัญญาเป็นเงินของจำเลยร่วม กับมิได้ปฏิเสธถึงเงินค่าเช่าล่วงหน้าที่จำเลยอ้างว่า
เป็นเงินของจำเลยร่วม จึงต้องฟังว่าเงินค่าเช่าล่วงหน้าที่จำเลยชำระให้โจทก์เป็นเงินของจำเลยร่วม
ส่วนหนังสือขอเปลี่ยนแปลงชื่อผู้เช่านั้นโจทก์นำสืบสนับสนุนว่า จำเลยร่วมมีหนังสือถึงโจทก์ขอ
เปลี่ยนชื่อผู้เช่าอ้างว่ามอบอำนาจให้จำเลยทำสัญญาเช่ากับโจทก์ โจทก์จึงแจ้งจำเลยร่วมว่าได้รับ
เรื่องไว้พิจารณาแล้ว โดย ก. กรรมการผู้มีอำนาจของจำเลยร่วมเบิกความรับว่าได้รับเอกสารที่
โจทก์แจ้งจริง ทั้งมิได้ปฏิเสธความถูกต้องแท้จริงของหนังสือขอเปลี่ยนชื่อผู้เช่าการที่จำเลยร่วม
นำสืบว่าไม่เคยมีหนังสือขอเปลี่ยนชื่อผู้เช่าถึงโจทก์จึงรับฟังไม่ได้ที่จำเลยร่วมนำสืบและฎีกาอ้างว่า
จำเลยร่วมทำทำขึ้นทราขายในที่ดินที่เช่าและออกเงินค้ำประกันการทำสัญญาเช่าให้จำเลย กับยิน
ยอมให้จำเลยกู้เงินโดยไม่ทำหลักฐานการกู้เพื่อชำระค่าประมูล ค่าเช่าภายหลังสัญญา เพราะ
จำเลยร่วมได้รับคำตอบแทนจากจำเลยเป็นค่าจ้างให้ขนทรายในอัตรา 100 บาท ต่อ 1
ลูกบาศก์เมตร โดยวันหนึ่งขนทรายไม่ต่ำกว่า 3,000 ลูกบาศก์เมตร เนื่องจากบริษัทของจำเลย
ทำสัญญาขายทรายให้บริษัท ว. ดังนี้ แม้หากจะฟังว่าจำเลยร่วมรับจ้างขนทรายให้บริษัทของ
จำเลยก็ตาม แต่จำเลยผู้ว่าจ้างเพียงมีหน้าที่ต้องชำระเงินค่าจ้างให้จำเลยร่วมผู้รับจ้างเท่านั้น เป็น
หน้าที่ของจำเลยร่วมต้องทำทำขึ้นทราขายเพื่อขนทรายให้บริษัทจำเลยตามที่รับจ้าง เมื่อการเช่าที่ดิน
ตามฟ้อง เป็นการเช่าเพื่อทำทำขึ้นทราขายและจำเลยร่วมเข้าใช้ประโยชน์โดยการทำทำขึ้นทราขาย 3
ท่า ในที่ดินที่เช่าด้วยค่าใช้จ่ายของจำเลยร่วมเพื่อขนทรายไปส่งตามที่ว่าจ้าง และเงินที่จำเลยชำระ
ให้โจทก์ตามสัญญาเป็นเงินของจำเลยร่วมทั้งสิ้นข้ออ้างดังกล่าวของจำเลยร่วมจึงไม่มีน้ำหนักให้
รับฟัง ทั้งยังกลับทำให้พยานหลักฐานของจำเลยมีน้ำหนักมากขึ้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยทำ
สัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์แทนจำเลยร่วมซึ่งเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อ เมื่อจำเลยทำสัญญาเช่าที่ดิน
กับโจทก์ การที่จำเลยนำสืบว่า จำเลยทำสัญญาดังกล่าวในฐานะเป็นตัวแทนของจำเลยร่วมซึ่งเป็น
ตัวการไม่เปิดเผยชื่อ จึงเป็นเพียงนำสืบความจริงว่าจำเลยร่วมเป็นตัวการเพื่อให้จำเลยร่วมเข้ามา
รับผิดชอบสัญญาแทนจำเลยเท่านั้น หาใช่เป็นการนำสืบเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในสัญญาเช่า
ที่ดินแต่อย่างใดไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2541 จำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินจากโจทก์เนื้อที่ 4,164
ตารางเมตร เพื่อทำทำขึ้นทราขาย มีกำหนดระยะเวลาเช่า 1 ปี ค่าเช่า 4,212,000 บาท ชำระค่าเช่า
แล้วในวันทำสัญญาเป็นเงิน 1,263,600 บาท ส่วนที่เหลือตกลงชำระเป็นงวดรายเดือนรวม 12
เดือน เดือนละ 245,700 บาท ต่อมาจำเลยผิดสัญญาไม่ชำระค่าเช่ารวม 9 เดือน เป็นเงินทั้งสิ้น
2,211,300 บาท นอกจากนี้จำเลยยังทำให้สันทำนบเขื่อนรั่วหลักและถนนที่อยู่ในพื้นที่ที่เช่าชำรุด
เสียหายคิดเป็นเงิน 975,170 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 3,186,470 บาท ซึ่งจำเลยต้องรับผิดชอบ

สัญญา ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกะปิ ได้ชำระเงินตามสัญญาค้ำประกันจำนวน 421,200 บาท ให้แก่โจทก์ คงเหลือเงินที่จำเลยต้องรับผิดชอบตามสัญญาอีกจำนวน 2,765,270 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 2,765,270 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์ตามฟ้องจริงโดยกระทำในฐานะตัวแทนเขตของบริษัทเจนกฤษศรี จำกัด ซึ่งเป็นตัวการมิได้เปิดเผยชื่อ แต่ได้กลับแสดงตนให้ปรากฏและเข้ารับเอาสัญญาเช่าที่ดินที่จำเลยทำไว้กับโจทก์ และบริษัทเจนกฤษศรี จำกัด ประกอบกิจการทำขึ้นทรายเพียงผู้เดียว จำเลยไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโจทก์ก็ทราบ จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม สันทำนบเขื่อนรั่วเหล็กและถนนตามฟ้องไม่ได้ ขำรุตเสียหาย ขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา จำเลยยื่นคำร้องขอให้เรียกบริษัทเจนกฤษศรี จำกัด เข้ามาเป็นจำเลยร่วม ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต จำเลยร่วมให้การว่า จำเลยร่วมไม่เคยแต่งตั้งหรือขีดให้จำเลยเป็นตัวแทนของจำเลยร่วมเข้าทำสัญญาเช่าที่ดินตามฟ้องกับโจทก์ และไม่มีความจำเป็นใช้พื้นที่ที่เช่าเพื่อทำทำขึ้นทราย ขอให้ยกฟ้องโจทก์ในส่วนของจำเลยร่วม ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยร่วมชำระเงิน 2,290,100 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยร่วมใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ 20,000 บาท ในส่วนของจำเลยให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์และจำเลยร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยร่วมชำระเงิน 2,765,270 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยร่วมให้ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์แทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ 15,000 บาท และใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ 10,000 บาท แทนจำเลยนอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นนี้ฟังได้ว่า นายกฤษและนางชูศรี หรือนางชุติกานต์เป็นกรรมการผู้มีอำนาจของจำเลยร่วม เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2541 จำเลยโดยนายกฤษได้ยื่นแบบใบเสนอราคาเช่าที่ดินตามฟ้องเพื่อทำทำขึ้นทรายต่อโจทก์วางหลักประกันของเป็นเงิน 50,000 บาท ตามเอกสารหมายเลข 16 จำเลยประมูลการเช่าได้ วันที่ 10 เมษายน 2541 จำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินตามฟ้องกับโจทก์มีกำหนดเวลาเช่า 1 ปี ตามเอกสารหมายเลข 3 ในวันทำสัญญาจำเลยชำระเงินค่าเช่าล่วงหน้าเป็นเงิน 1,263,600 บาท และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกะปิ ค้ำประกันการเช่าของจำเลยต่อโจทก์วงเงิน 421,200 บาท โดยเงินประกันการเช่าเพื่อยื่นใบเสนอราคาเช่าที่ดินและเงินค้ำประกันเป็นเงินของจำเลยร่วม ภายหลังทำสัญญาจำเลยร่วมนำตู้คอนเทนเนอร์ รถแบ็กโฮ รถบรรทุกเข้าไปในที่ดินที่เช่า และทำทำขึ้นทราย 3 ท่า ด้วยค่าใช้จ่ายของจำเลยร่วม จากนั้นบรรทุกทรายจากทำขึ้นทรายดังกล่าวไปส่งที่สนามบินสุวรรณภูมิ จำเลยชำระเงินค่าเช่าให้โจทก์ 2 เดือน ซึ่งเป็นเงินของจำเลยร่วมแล้วจำเลยผิณฑ์ค้างชำระค่าเช่าโจทก์ 9 เดือน เป็นเงิน 2,211,300 บาท โจทก์จึงบอกเลิกสัญญาแก่จำเลย ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกะปิ ชำระเงินตามสัญญาค้ำประกันให้โจทก์แล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยร่วมประการแรกว่า จำเลยร่วมให้จำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์โดยจำเลยมิได้เปิดเผยให้โจทก์ทราบว่าจำเลยร่วมเป็นตัวการหรือไม่ จำเลยนำสืบว่า จำเลยร่วมประสงค์จะสร้างทำขึ้นทรายในที่ดินที่เช่าจึงขีดให้จำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์ตามเอกสารหมายเลข 3 โดยจำเลยมิได้แจ้งให้โจทก์ทราบว่าจำเลยกระทำในฐานะเป็นตัวแทนของจำเลยร่วม และจำเลยร่วมออกเงินประกันการเช่าในวันยื่นแบบใบเสนอราคา เงินค่าเช่าล่วงหน้า เงินที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกะปิ ออก

หนังสือค้ำประกันการเช่าให้จำเลยและเงินค่าเช่าภายหลังทำสัญญา นอกจากนี้จำเลยร่วมให้จำเลย
นทำหนังสือลงวันที่ย้อนหลังตามเอกสารหมายเลข 13 หรือ 20 มีข้อความระบุว่า จำเลย
เป็นตัวแทนของจำเลยร่วมในการทำสัญญาเช่าที่ดินตามฟ้องกับโจทก์และเงินค่าเช่าจ่ายในการยื่น
ของประมูลเพื่อเช่าที่ดิน เงินค่าเช่าล่วงหน้า เงินค้ำประกันในวันทำสัญญา เป็นเงินของจำเลยร่วม
ซึ่งจำเลยนำไปชำระแก่โจทก์กับมอบอำนาจให้จำเลยร่วมดำเนินการต่างๆ แทนจำเลย ภายหลัง
โจทก์มอบพื้นที่ที่เช่าให้จำเลย จำเลยร่วมเข้าทำประโยชน์แต่ฝ่ายเดียว ต่อมาจำเลยร่วมมีหนังสือ
ยืนยันต่อโจทก์ว่าจำเลยร่วมมอบอำนาจให้จำเลยเป็นตัวแทนเข้าดำเนินการยื่นของประกวดราคา
และทำสัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์ จำเลยร่วมในฐานะตัวการขอให้โจทก์เปลี่ยนแปลงชื่อผู้เช่าจาก
จำเลยเป็นจำเลยร่วมและยินดีชำระเงินที่ค้างชำระแก่โจทก์ โดยจำเลยร่วมอ้างเอกสารหมายเลข 13
ต่อโจทก์ด้วย ตามเอกสารหมายเลข 12 เห็นว่า จำเลยร่วมรับว่าเงินประกันการเช่าในวันยื่นแบบ
เสนอราคา เงินค้ำประกันการทำสัญญาและเงินค่าเช่าภายหลังสัญญาเป็นเงินของจำเลยร่วม กับ
มิได้ปฏิเสธถึงเงินค่าเช่าล่วงหน้าที่จำเลยอ้างว่าเป็นเงินของจำเลยร่วม จึงต้องฟังว่าเงินค่าเช่าล่วงหน้า
ที่จำเลยชำระให้โจทก์เป็นเงินของจำเลยร่วม ส่วนหนังสือขอเปลี่ยนแปลงชื่อผู้เช่านั้นโจทก์
นำสืบสนับสนุนว่า จำเลยร่วมมีหนังสือตามเอกสารหมายเลข 12 ถึงโจทก์ขอเปลี่ยนชื่อผู้เช่าอ้างว่า
มอบอำนาจให้จำเลยทำสัญญาเช่ากับโจทก์ โจทก์จึงแจ้งจำเลยร่วมว่าได้รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว
ตามเอกสารหมายเลข 6 และ 7 โดยนายกฤชกรรมการผู้มีอำนาจของจำเลยร่วมเบิกความรับว่า
ได้รับเอกสารหมายเลข 6 และ 7 จริง ทั้งมิได้ปฏิเสธความถูกต้องแท้จริงของเอกสารหมายเลข 12
การที่จำเลยร่วมนำสืบว่าไม่เคยมีหนังสือตามเอกสารหมายเลข 12 ถึงโจทก์จึงรับฟังไม่ได้ที่จำเลย
ร่วมนำสืบและฎีกาอ้างว่า จำเลยร่วมทำทำขึ้นทรายในที่ดินที่เช่าและออกเงินค้ำประกัน
การทำสัญญาเช่าให้จำเลย กับยินยอมให้จำเลยกู้เงินโดยไม่ทำหลักฐานการกู้เพื่อชำระค่าประมูล
ค่าเช่าภายหลังสัญญา เพราะจำเลยร่วมได้รับคำตอบแทนจากจำเลยเป็นค่าจ้างให้ขนทรายใน
อัตรา 100 บาท ต่อ 1 ลูกบาศก์เมตร โดยวันหนึ่งขนทรายไม่ต่ำกว่า 3,000 ลูกบาศก์เมตร เนื่องจาก
บริษัทของจำเลยทำสัญญาขายทรายให้บริษัท วี.เอส.เค ร่วมค้า จำกัเห็นได้ว่า แม้หากจะฟังว่า
จำเลยร่วมรับจ้างขนทรายให้บริษัทของจำเลยก็ตาม แต่จำเลยผู้ว่าจ้างเพียงมีหน้าที่ต้องชำระ
เงินค่าจ้างให้จำเลยร่วมผู้รับจ้างเท่านั้น เป็นหน้าที่ของจำเลยร่วมต้องทำทำขึ้นทรายเพื่อขนทราย
ให้บริษัทของจำเลยตามที่รับจ้าง เมื่อการเช่าที่ดินตามฟ้องเป็นการเช่าเพื่อทำทำขึ้นทรายและ
จำเลยร่วมเข้าใช้ประโยชน์โดยการทำทำขึ้นทราย 3 ท่า ในที่ดินที่เช่าด้วยค่าใช้จ่ายของจำเลยร่วม
เพื่อขนทรายไปส่งตามที่ว่าจ้าง และเงินที่จำเลยชำระให้โจทก์ตามสัญญาเป็นเงินของจำเลยร่วม
ทั้งสิ้น ข้ออ้างดังกล่าวของจำเลยร่วมจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังทั้งยังกลับทำให้พยานหลักฐานของ
จำเลยมีน้ำหนักมากขึ้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์ตามเอกสารหมายเลข
3 แทนจำเลยร่วมซึ่งเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อ ที่จำเลยร่วมฎีกาว่า โจทก์พิจารณาเอกสารเรื่องขอ
เปลี่ยนแปลงชื่อผู้เช่าจากจำเลยเป็นจำเลยร่วมตามเอกสารหมายเลข 12 และมีความเห็นตาม
เอกสารหมายเลข 16 ข้อ 3.2 ว่า จำเลยร่วมเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 806 แต่โจทก์กลับปฏิเสธการเป็นตัวการของจำเลยร่วม
โดยให้ความเห็นว่าควรให้จำเลยร่วมเช่าช่วงตามเอกสารหมายเลข 15 เป็นการที่โจทก์ประสงค์จะ
ผูกพันกับจำเลยโดยตรง เห็นว่า เหตุที่โจทก์ไม่พิจารณาเปลี่ยนชื่อผู้เช่าเป็นเพราะจำเลยไม่เคย
เปิดเผยต่อโจทก์ว่าทำสัญญากับโจทก์ในฐานะตัวแทนของจำเลยร่วมประกอบกับชื่อนางชูศรี
กรรมการผู้มีอำนาจของจำเลยร่วมตามหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคลที่จำเลยร่วมอ้างต่อโจทก์ไม่

ตรงกับชื่อตัวและสกุลที่ลงนามในหนังสือขอเปลี่ยนชื่อผู้เช่าตามเอกสารหมาย จ.12 เพราะใช้ชื่อ "นางชุตีการต์ ทั้งแม่โจทก์จะเพ่งทราบว่าจะร่วมเป็นตุลาการในการทำสัญญาเช่าที่ดินเอกสารหมาย จ.3 ก็เป็นสิทธิของโจทก์จะเลือกฟ้องตุลาการหรือตัวแทนให้รับผิดชอบตามสัญญาได้ เพราะถึงอย่างไรจำเลยในฐานะตัวแทนไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัวต่อโจทก์อยู่แล้ว จำเลยร่วมฎีกาปัญหาข้อกฎหมายต่อไปว่า การที่จำเลยนำสืบว่า จำเลยเป็นตัวแทนของจำเลยร่วม เป็นการนำสืบแก้ไขเอกสารที่ได้ทำสัญญากับโจทก์ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 94 เห็นว่า แม้จำเลยร่วมจะมีได้ยกปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวขึ้นว่ากล่าวไว้ในคำฟ้องอุทธรณ์ แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน จำเลยร่วมจึงยกขึ้นฎีกาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคสอง เมื่อจำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินกับโจทก์ตามเอกสารหมาย จ.3 การที่จำเลยนำสืบว่า จำเลยทำสัญญาดังกล่าวในฐานะเป็นตัวแทนของจำเลยร่วมซึ่งเป็นตุลาการไม่เปิดเผยชื่อ จึงเป็นเพียงนำสืบความจริงว่าจำเลยร่วมเป็นตุลาการเพื่อให้จำเลยร่วมเข้ามารับผิดชอบตามสัญญาแทนจำเลยเท่านั้น หากใช่เป็นการนำสืบเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในสัญญาเช่าที่ดินเอกสารหมาย จ.3 แต่อย่างใดไม่ ที่จำเลยร่วมฎีกาประการสุดท้ายว่า คำฟ้องโจทก์ในส่วนค่าเสียหายเคลือบคลุมและจำเลยร่วมไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายใดๆ แก่โจทก์ เห็นว่า ปัญหาคำฟ้องโจทก์ในส่วนค่าเสียหายเคลือบคลุมหรือไม่ มิใช่เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่ศาลจะยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง เมื่อจำเลยร่วมมิได้ยกปัญหาดังกล่าวขึ้นอ้างในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 จำเลยร่วมจึงไม่อาจยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกาได้ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย สำหรับค่าเสียหายที่โจทก์เรียกร้อง โจทก์มีนายปรีชญา และนายประเสริฐ พนักงานของโจทก์เบิกความสอดคล้องกันว่าภายหลังโจทก์บอกเลิกสัญญาแก่จำเลย นายปรีชญาได้รับคำสั่งให้สำรวจความเสียหายในที่ดินที่เช่า จึงให้นายประเสริฐตรวจสอบและประเมินค่าเสียหาย พบว่ารั้วเหล็กและสันทำนบบริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาเสียหาย เพราะมีการถอดรั้วเหล็กของโจทก์ออกและทำแนวรั้วเหล็กใหม่เพื่อทำทำขึ้นทรายจึงทำให้เกิดความเสียหายแก่สันทำนบเขื่อน และถนนที่อยู่ในที่เช่าได้รับความเสียหายจากรถบรรทุกขนทรายวิ่งผ่านค่าเสียหายทั้งหมดเป็นเงิน 975,170 บาท ตามรายละเอียดและแผนผังเอกสารหมาย จ.10 และ จ.11 เห็นว่า แนวรั้วเหล็กตาข่ายและสันทำนบตามที่ปรากฏในภาพถ่ายหมายเลข ล.ร.1 เสียหายจริงจากการที่จำเลยร่วมทำทำขึ้นทราย 3 ทำ ซึ่งโจทก์จำเป็นต้องก่อสร้างรั้วเหล็กตาข่ายขึ้นใหม่และสร้างสันทำนบเสริมแทนของเดิมที่เสียหายซึ่งโจทก์มีรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการสร้างรั้วเหล็กและสันทำนบดังกล่าวตามเอกสารหมาย จ.11 เป็นพยานหลักฐานสนับสนุน จำเลยร่วมไม่มีพยานหลักฐานนำสืบหักล้างเกี่ยวกับค่าเสียหายทั้ง 2 ส่วนนี้ ที่จำเลยร่วมฎีกาอ้างว่านายนิทัศน์เบิกความตอบทนายจำเลยร่วมถามค้านว่า มีแต่ความเสียหายต่อแนวอิฐเสริมเขื่อน 2 บล็อก ความเสียหายไม่เกิน 10,000 บาท ตามภาพถ่ายหมายเลข ล.ร.1 ภาพที่ 9 และ 10 เป็นเพียงคำถามที่ทนายจำเลยร่วมถามนายนิทัศน์ ซึ่งนายนิทัศน์ตอบว่าไม่มั่นใจ แสดงว่านายนิทัศน์มิได้เบิกความยืนยันว่าความเสียหายทั้งหมดมีเพียงเท่าที่ปรากฏในภาพถ่ายหมายเลข ล.ร.1 ทั้งสัญญาเช่าที่ดินข้อ 5 ระบุว่า "...เมื่อสัญญาสิ้นสุด หากปรากฏว่าพื้นที่บริเวณที่เช่า...ชำรุดเสียหายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานของผู้เช่า ผู้เช่าจะต้องซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี โดยค่าใช้จ่ายของผู้เช่าทั้งสิ้น" ซึ่งรายละเอียดค่าสร้างสันทำนบ 94,880 บาท และค่ารั้วเหล็กตาข่าย 228,219 บาท ตามเอกสารหมาย จ.11 เป็นจำนวนพอสมควรจึงกำหนดให้ตามขอ แต่ที่โจทก์เรียกร้องค่าสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 514,895 บาท นั้น แม้จะปรากฏตามภาพถ่ายหมายเลข ล.ร.1 ว่า ถนน

คอนกรีตเสริมเหล็กในที่ดินที่เช่าเสียหายจากการใช้งานของจำเลยร่วม แต่โจทก์มีส่วนทำให้ถนนชำรุดเสียหายด้วยเพราะนายประเสริฐเบิกความตอบทนายจำเลยร่วมถามค้านรับว่ารถบรรทุกไม้ซุงของโจทก์ใช้ถนนดังกล่าว จึงกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้โจทก์ 350,000 บาท ที่โจทก์เรียกร้องค่าประตุเป็นเงิน 10,000 บาท นายประเสริฐเบิกความยืนยันว่าประตุตามภาพถ่ายหมาย ล.ร.1 ภาพที่ 1 เป็นประตุใหม่ที่ทดแทนประตุเก่าซึ่งเสียหาย ศาลฎีกาพิจารณาภาพดังกล่าวแล้วเป็นประตุเหล็กตาข่ายซึ่งกว้างและสูงพอที่รถบรรทุกวิ่งเข้าออกได้ จึงกำหนดให้ 10,000 บาท ตามโจทก์ขอ สำหรับค่าควบคุมดำเนินการ 15% ของค่าใช้จ่ายที่โจทก์ขอมา แม้โจทก์จะมีพนักงานของโจทก์ควบคุมดูแลการซ่อมแซมความเสียหายของรั้วเหล็กตาข่าย สันทำนบและถนนดังกล่าวร่วมอ้างโจทก์ยังคงมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายดังกล่าวจากจำเลยร่วมได้ เพราะถ้าจำเลยร่วมไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในที่ดินที่เช่า โจทก์ย่อมใช้พนักงานของโจทก์ไปทำประโยชน์อย่างอื่น แต่โจทก์ไม่น่าสืบว่าเหตุใดจึงกำหนดค่าควบคุมดำเนินการในอัตราดังกล่าวจึงสมควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้เป็นเงิน 50,000 บาท รวมเงินค่าเสียหายที่จำเลยร่วมต้องรับผิดชอบทั้งสิ้น 733,200 บาท ที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกะปิชำระแก่โจทก์ออก คงเหลือเงินที่จำเลยร่วมต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ 2,523,199 บาท ฎีกาของจำเลยร่วมฟังขึ้นบางส่วน" พิพากษาแก้ว่า ให้จำเลยร่วมชำระเงิน 2,523,199 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยร่วมใช้ค่าทนายความชั้นฎีกา 5,000 บาท แทนโจทก์ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1"

องค์คณะ

อัปสร หิรัญบุรณะ · ฐานันท์ วรรณโกวิท · ชัยยนต์ ศุขโชติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2303/2553>